

Διάβασα εντελώς τυχαία μια μετάφραση του Γιώργου Σ. Βλάχου από τα Ισπανικά σε ελεύθερη απόδοση. "Τί σημαίνει να είσαι "φτωχός". Πολλοί από εσάς ίσως και να την έχετε διαβάσει. Παρόλα αυτά εμένα μου άρεσε πολύ και σας την παραθέτω:

Ένας πατέρας με οικονομική άνεση, θέλοντας να διδάξει στο γιο του τι σημαίνει φτώχεια, τον πήρε μαζί του για να περάσουν λίγες μέρες στο χωριό, σε μια οικογένεια που ζούσε στο βουνό.

Πέρασαν τρεις μέρες και δύο νύχτες στην αγροκίνητη. Καθώς επέστρεψαν στο σπίτι, μέσα στο αυτοκίνητο, ο πατέρας ρώτησε το γιο του:

"Πώς σου φάνηκε η εμπειρία;"

"Ωραία" απάντησε ο γιος με το βλέμμα καρφωμένο στο κενό.

"Και τι έμαθες;" συνέχισε με επιμονή ο πατέρας.

Ο γιος απάντησε:

- Εμείς έχουμε έναν σκύλο, ενώ αυτοί τέσσερις.

- Εμείς διαθέτουμε μια πισίνα που φτάνει μέχρι τη μέση του κήπου, ενώ αυτοί ένα ποτάμι δίχως τέλος, με κρυστάλλινο νερό, μέσα και γύρω από το οποίο υπάρχουν και άλλες ομορφιές...

- Εμείς εισάγουμε φαναράκια από την Ασία για να φωτίζουμε τον κήπο μας, ενώ αυτοί φωτίζονται από τα αστέρια και το φεγγάρι...

- Η αυλή μας φτάνει μέχρι το φράχτη, ενώ η δική τους μέχρι τον ορίζοντα...

- Εμείς αγοράζουμε το φαγητό μας αυτοί πάλι, σπέρνουν και θερίζουν για αυτό...

- Εμείς ακούμε CDs. Αυτοί απολαμβάνουν μια απέραντη συμφωνία από πουλιά, βατράχια, και άλλα ζώα. Και όλα αυτά διακόπτονται που και που από το ρυθμικό τραγούδι του γείτονα που εργάζεται στο χωράφι...

- Εμείς μαγειρέύουμε με ηλεκτρική κουζίνα. Αυτοί ό,τι τρώνε έχει αυτή τη θεσπέσια γεύση, μια και μαγειρέύουν στα ξύλα...

- Εμείς, για να προστατευθούμε, ζούμε περικυκλωμένοι από έναν τοίχο με συναγερμό. Αυτοί ζουν με τις ορθάνοιχτες πόρτες τους, προστατευμένοι από τη φιλία των γειτόνων τους...

- Εμείς ζούμε «καλωδιωμένοι» με το κινητό, τον υπολογιστή, την τηλεόραση. Αυτοί, αντίθετα, «συνδέονται» με τη ζωή, τον ουρανό, τον ήλιο, το νερό, το πράσινο του βουνού, τα ζώα τους, τους καρπούς της γης τους, την οικογένειά τους.

Ο πατέρας έμεινε έκθαμβος από τις απαντήσεις του γιου του...

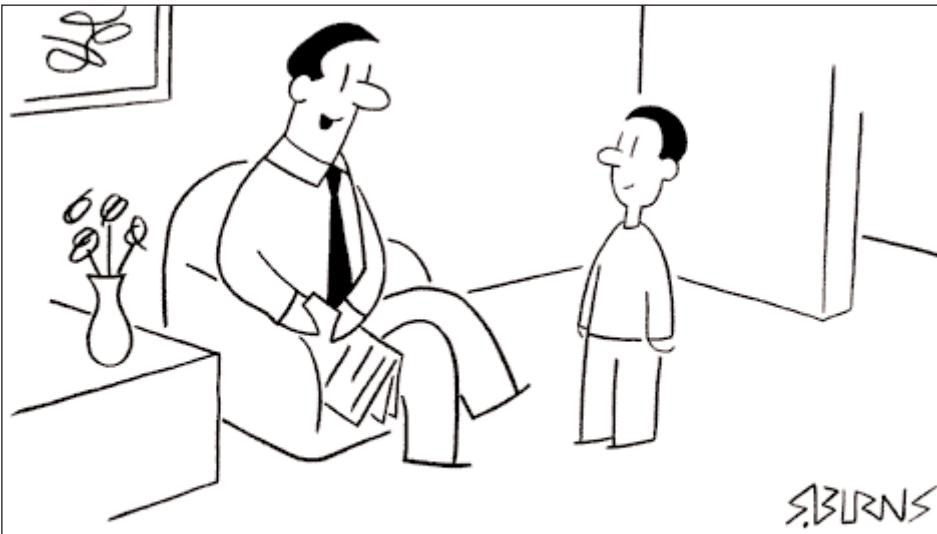
Και ο γιος ολοκλήρωσε με τη φράση:

«Σ'ευχαριστώ, μπαμπά, που μας δίδαξες πόσο φτωχοί είμαστε...»

Κάθε μέρα γινόμαστε φτωχότεροι στο πνεύμα και στην εκτίμηση που έχουμε για τη φύση. Η καθημερινή μας αγωνία εστιάζεται στο πώς να έχουμε όλο και περισσότερα αντί στην ουσία να μας απασχολεί το "να υπάρχουμε και να είμαστε άνθρωποι". Ταυτίσαμε τη ζωή μας με το χρήμα και ένα καθημερινό "θέλω", μια καθημερινή απληστία και πλεονεξία που αποδεικνύει περίτρανα ότι το χρήμα σίγουρα δεν μας οδηγεί στην προσωπική ολοκλήρωση και στην πραγματική ευτυχία. Βαδίζουμε βιαστικά, με έντονη την αγωνία να προφτάσουμε... Να προφτάσουμε το διπλανό μας που 'έχει', που

ΘΕΣΕΙΣ + αντιΘΕΣΕΙΣ

με την Άννα Αρσένη



Να θυμάσαι γιέ μου... τα λεφτά δεν αγοράζουν την ευτυχία όμως αγοράζουν πολλά αντι-καταθλιπτικά!

ντας πως «τώρα δεν έχουμε ούτε χρήματα ούτε οικογένεια. Η κατάρα του Λόττο χτύπησε ξανά».

Αυτό, ως απάντηση σε αυτούς που ακόμα πιστεύουν ότι το "χρήμα φέρνει την ευτυχία". Αυτό που κάνει όλους ευτυχισμένους είναι οι κοινωνικές και διαπροσωπικές σχέσεις. Το επιβεβαιώνουν μελέτες επιστημόνων, που σημειώνουν ότι «τα χρήματα, λίγα ή πολλά, έρχονται σε δευτερη μοίρα». Οι σχέσεις είναι αυτές που συμβάλλουν αποφασιστικά στην ισορροπία, στην εσωτερική γαλήνη και στην αισθηση ασφάλειας κάθε ανθρώπου.

Αντί λοιπόν -βλέποντας έναν άνθρωπο- να τον ρωτάμε "τί αγόρασες" ίσως θα ήταν καλύτερα να τον ρωτήσουμε "αν είναι καλά"...

Απολαύστε το ανέκδοτο της ημέρας!

Είναι απόγευμα και ο μπάρμπας από το ωραίο νησάκι του Αιγαίου έχει πάει για ψάρεμα στην αμμουδιά. Αφού ρίχνει την πετονιά ξαπλώνει προς τα πίσω στηριζόμενος στους αγκώνες του και αρχίζει να αγναντεύει περιμένοντας κάποιο τσίμπημα. Σε λίγο εμφανίζεται ένας επιχειρηματίας στην αμμου-

Τι σημαίνει να είσαι «Φτωχός»...

ζει 'άνετα' μέσα στη χλιδή και στην πολυτέλεια. Ισοπεδώσαμε την προσωπικότητά μας και δεν αφοσιωνόμαστε στην πραγματική ευτυχία αλλά στην συντήρηση των υλικών αποκτημάτων.

Ξεχάσαμε τις χιλιάδες μικρές λεπτομέρειες της καθημερινότητας και μέσα στη βιασύνη μας τις προσπεράσματα. Δεν δίνουμε πλέον σημασία στους κραυγαλέους ψιθύρους της ψυχής... Αδιαφορήσαμε για πολλά πράγματα που επιθυμούσαμε όταν είμασταν νέοι και οραματίζομασταν... Αδιαφορήσαμε για το συνάνθρωπο και αφήσαμε στη μισή διαδρομή την κίνηση τρυφερότητας και ανθρωπιάς! Ότι πρόκειται να χαλάσει τα σχέδια της 'υλιστικής επιτυχίας μας' μένει στην άκρη... Το θάβουμε βαθειά μέσα στην ψυχή με την απαίτηση να παραμείνουν εκεί! Πνιγόμαστε καθημερινά από τον ασφυκτικό κλοιό της φυλακής που εμείς δημιουργήσαμε... Χάσαμε τον προορισμό μας! Δεν είμαστε καν σε θέση να γνωρίσουμε το μεγαλείο της ζωής και αυτό γιατί κλείνουμε τα αυτιά να μην ακούσουμε την 'αλήθεια' που θα μας συνοδεύει σε όλη την υπόλοιπη ζωή μας...

Τη σοφή λαϊκή παροιμία που λέει "ότι τα λεφτά δεν φέρνουν την ευτυχία" φαίνεται να την παραβλέπουν όλοι! Αντί το χρήμα να χρησιμοποιείται για να επιβιώνουμε, έχει καταντήσει αυτοσκοπός! Δουλεύουμε για το χρήμα. Κάποιος έγραψε "το χρήμα δεν είναι ούτε καλό, ούτε κακό..." είναι σαν το πηρούνι. Μπορείς να καρφώσεις μια ελιά ή το μάτι του διπλανού σου!!! Θέλοντας να τονίσει ότι ο τρόπος που χρησιμοποιείται το χρήμα είναι αυτό που έχει σημασία!

Οι περισσότεροι πιστεύουν ότι τα λεφτά συμβάλλουν σε ένα μέρος της ευτυχίας. Πολύς κόσμος έχει ταυτίσει την πρωτική του ευτυχία -αν όχι άμεσα- έμμεσα με το χρήμα! Κι αυτό, γιατί έχουν μάθουν στην πολυτέλεια και δεν μπορούν χωρίς αυτή. Αν χρειαστεί να μείνουν χωρίς κινητό, αρρωσταίνουν. Χωρίς τηλεόραση,

τους πιάνει τρέλλα. Χωρίς αυτοκίνητο, έρχεται η συντέλεια του κόσμου! Αν -ως δια μαγείας- ένα ωραίο πρωινό εξαφανιστούν όλα αυτά, οι άνθρωποι θα ήταν τα πιο δυστυχισμένα πλάσματα στη γη!

Αξίζει να παραθέσω μια είδηση που δημοσιεύθηκε πριν μερικές εβδομάδες και συνέβη εδώ στην Αυστραλία!

Ποιός είπε πως το χρήμα φέρνει ευτυχία;

Ποιος είπε πως το χρήμα φέρνει απαραίτητη ευτυχία; Πάντως, όχι στην οικογένεια του Αυστραλού Ντέιβιντ Τέιλορ, που κατάφερε μεν -έστω και πρόσκαιρα- να πλουτίσει, αλλά παράλληλα αναγκάστηκε να θρηνήσει το θάνατο ακόμη ενός μέλους της - του δεύτερου που έχανε τη ζωή του από πυροβολισμό.

Mazί με την πρώην σύζυγό του Κόλιν, ο Τέιλορ παρακαλούσε επί χρόνια να κερδίσει τον πρώτο λαχνό του Oz Lotto της Αυστραλίας. Επειτα από πολλές προσπάθειες, οι παρακλήσεις τους εισακούστηκαν από την τυφλή θεά τύχη, καθώς κατάφεραν να κερδίσουν 10.000.000 δολάρια! Κι ενώ μέσα στη χαρά τους αποφάσισαν να ευεργετήσουν κάποιους αγαπημένους τους συγγενείς δωρίζοντάς τους τα τρία από τα δέκα εκατομμύρια, κάπου εκεί φαίνεται πως καραδοκούσε και η μοίρα. Μόλις λίγο καιρό αργότερα ο 15χρονος εγγονός τους Τζόσουα Στιλ ζετρύπωσε ένα πιστόλι που είχε κρυμμένο ο παππούς του στο σπίτι και ενώ το περιεργαζόταν το όπλο εκπυρσοκρότησε, με αποτέλεσμα το θάνατο του αγοριού. Στο μεσσοδιάστημα, οι κακές επενδύσεις που έκανε ο Τέιλορ είχαν απομείνει. «Ο θάνατος του Τζόσουα μας διέλυσε τελείως» δήλωσε στην εφημερίδα «Herald Sun» ο παππούς του μικρού παιδιού, Ντέιβιντ,

διά που είχε πάει βόλτα για να αποβάλει λίγο από το στρες που του δημιουργούσαν οι δουλειές του.

Βλέποντας τον ψαρά να ψαρεύει τόσο νωχελικά, τον πλησίαζε και του λέει:

- Δεν θανείς καλά, με αυτό τον τρόπο δεν θα πιάσεις ψάρια. Πρέπει να βρέξεις κώλο αν θέλεις να πιάσεις ψάρια.

- Για ποιο λόγο; τον ρωτάει ο ψαράς.

- Θα τα πουλάς και θα βγάζεις κέρδος.

- Για ποιο λόγο;

- Μετά από λίγο καιρό με τα κέρδη θα πάρεις δίχτυα ώστε να πιάνεις περισσότερα ψάρια.

- Για ποιο λόγο; λέει και π